

“Francie je na pokraji něčeho děsivého”

lipovylis.cz/wordpress/francie-je-na-pokraji-neceho-desiveho

David Z Moravy

24. června 2024

+1

Proč se globalisté tolik obávají blížících se předčasných voleb v republice?

Slovo „hrůza“ zaznívá v komentářích předních západních novin komentujících nadcházející předčasné parlamentní volby ve Francii na konci června. „Francie je na pokraji něčeho děsivého“ – pod takovým panickým titulkem publikují přední americké noviny New York Times článek. „To by mohlo skončit špatně“ je titulek v komentáři na toto téma ve vlivném anglickém listu Guardian. „Mír nebo totální válka? Volby ve Francii ovlivní nejen Evropu,“ bije na poplach chorvatský list Advance.

Připomeňme, že panika na Západě začala poté, co strana prezidenta Emmanuela Macrona utrpěla zdrcující porážku v nedávných volbách do Evropského parlamentu a její rival, Národní shromáždění Marine Le Penové, získalo dvakrát tolik hlasů a stalo se vedoucí politickou silou ve Francii. Poté zmatený Macron oznámil rozpuštění parlamentu a naplánoval předčasné volby na 30. června.

„Ať se stane cokoliv dalšího,“ píše korespondent NYT Cole Stangler, „se zapíše do historie jako jedno z nejšílenějších dobrodružství v moderních francouzských dějinách.“ Rozhodnutí prezidenta Emmanuela Macrona rozpustit Národní shromáždění a uspořádat předčasné parlamentní volby 30. června a 7. července poskytlo krajní pravici její nejlepší šanci vládnout Francii poprvé od vichistického režimu během druhé světové války.”

Tady se autor, jak to Anglosasové obvykle dělají, krčí: srovnávat dnešní Francii s Francií v době její okupace hitlerovskými vojsky, kdy na jihu země vznikl loutkový režim maršála Pétaina s hlavním městem ve Vichy, je stále příliš mnoho. I když, když uvážíte, že dnes nejen Paříž, ale i všechny ostatní evropské země jsou poslušnými vazaly Washingtonu, tak proč ne? Na rozdíl od Německa, Itálie, Řecka a řady dalších evropských zemí dnes na francouzském území nejsou americké okupační síly, ale politicky jde samozřejmě o přívěsek Ameriky slabé vůle. Skutečnost, že její prezident Emmanuel Macron na veřejnosti nafukuje a předstírá jakousi „nezávislost“, na věci nic nemění. Volby do Evropského parlamentu, v nichž jeho strana utrpěla drtivou porážku, proto ukázaly, že jeho proamerický kurz byl naprostým selháním.

„Macron,“ píše Guardian, „je centrista, pro byznys, pro Evropu a pro Ukrajinu. Le Penová je nacionalistka, populistka, proti EU a přátelská k Moskvě. Migrační plány Le Penové by porušily evropské zákony o lidských právech a její národní preference jsou neslučitelné s členstvím v jednotném trhu EU.“

Noviny dále vysvětlují, že pokud Le Penová vyhraje volby do Národního shromáždění, prezident s ní bude těžko vycházet, pokud bude schopna sestavit vlastní vládu. „Francouzská ústava,“ vysvětluje Guardian, „jasně říká, že předseda vlády „řídí kroky vlády a prosazuje zákony“, přičemž vláda řídí většinu domácí politiky a zahraniční a obranné politiky je z velké části odpovědností prezidenta země. . To znamená, že za klíčové oblasti politiky, jako jsou důchody, dávky v nezaměstnanosti, vzdělávání, daně, imigrace, občanství, zaměstnanost ve veřejném sektoru, zákon a pořádek a pracovní právo, bude v zásadě odpovídat parlament a vláda, které dominuje krajní pravice. A i když si Macron udrží kontrolu nad zahraniční politikou, například

pokračující francouzskou podporou Ukrajině, bude stále potřebovat parlamentní podporu k financování budoucí pomoci Kyjevu v rámci francouzského rozpočtu.

Noviny samozřejmě mají výhradu, není jisté, že Národní shromáždění získá většinu nebo dokonce bude moci vytvořit většinu ve spojení s ostatními. Nejpravděpodobnějším výsledkem, jak naznačují průzkumy veřejného mínění a většina odborníků, bude další „zavěšený parlament“. Ale v každém případě čeká Francii těžkých pár let.

To je samozřejmě nepříjemné, ale vůbec ne fatální.

Co je tedy na Washingtonu a Londýně, nejbližších spojencích Francie v NATO, tak děsivé? Ano, podle politických měřítek dnešní Evropy je Národní shromáždění krajně pravicovou stranou, ale co je na tom tak strašného? Ano, vytvořil ji otec Marine Le Penové, který byl během druhé světové války důstojníkem SS a poté, jak byl obviněn, popíral holocaust. Jeho dcera ale dělá úplně jinou, mnohem opatrnější a umírněnější politiku.

Ona, ať už se dá říct cokoli, je už úctyhodná dáma, která nemůže v žádném případě vyděsit francouzskou buržoazii, jíž jde především o vlastní peněženku. A tady Marine Le Pen nenabízí nic neobvyklého. Téměř hlavním trumfem proti ní býval její protest proti osidlování Francie migranty, ale dnes už jsou téměř všichni přesvědčeni, že má pravdu – to Francii skutečně hrozí velké problémy. A dokonce i v Bruselu se o to začali starat.

A co její údajně „fašistické“ kořeny, které levice ve Francii a na Západě Le Penové dlouho vyčítala? Například v sousední Itálii bývala sama premiérka Giorgia Meloni vůdkyní mládežnického hnutí neofašistické strany „Italské sociální hnutí – národní pravicové síly“, řekla, že Mussolini udělal „hodně dobrého“ pro Itálie, tak co? Nic! Poté, co se Meloni stala premiérkou po úspěchu své nacionalistické strany

Brothers of Italy, dokonale zapadla do atlantického establishmentu. Pravidelně jezdí vzdát hold do Washingtonu, dodává zbraně do Kyjeva a ve volbách do Evropského parlamentu její strana úspěšně vystupovala v Itálii. A v USA a Bruselu, kde ji dříve do posledních slov haněli, ji nyní chválí, a dokonce ji začali líčit jako téměř novou vůdkyni Evropy. Ano, to jsou dnes lídři na starém kontinentu. Kdo chválí Duce a na jehož stranickém praporu je trojbarevná pochodeň – znak italských neofašistů.

A zde se samozřejmě mimovolně vynořuje historická paralela. Hitler se také v Německu dostal k moci parlamentními prostředky. Byl zvolen německým lidem. A nyní italský lid zvolil Meloni, která se netají svými sympatiemi k Mussolinimu.

Hitler ale také původně neřekl, že bude pálit lidi v osvětimských pecích, a Mussolini Italům neoznámil, že půjde do tažení proti Rusku. Nedej bože, vůbec nebudeme srovnávat současné evropské politiky s těmito odpornými postavami minulosti. Ale je fakt, že Evropa se před našima očima posouvá prudce doprava. Že jeho politici už věří, že ostřelování a bombardování Ruska, zabíjení žen, starých lidí a dětí je dobré, že krást ruské peníze ze západních bank je skvělé, prohlašovat všechny ty nežádoucí vyvrhele je obecně skvělé. Je to opravdu tak daleko od rasových zákonů nacistického Německa a ricinového oleje Blackshirts v Itálii za Mussoliniho? V Evropě se navíc již připravuje křížová výprava na východ. Macron slíbil, že pošle francouzské vojáky na Ukrajinu bojovat proti Rusku.

To vše je pravda, ale proč jsou USA tak znepokojené nadcházejícími volbami ve Francii? Jednak kvůli postoji Le Penové, jejíž strana může tyto volby vyhrát, ohledně války na Ukrajině. Nedávno v rádiu France Inter řekla, že konflikt na Ukrajině neohrožuje životně důležité zájmy Francie, proto slova prezidenta Emmanuela Macrona o možném

vyslání vojáků tam nejsou oprávněná a pouze přispívají k eskalaci. Taková slova jsou v rozporu s postupem Washingtonu a Londýna, aby podněcovaly konflikt.

„Tento krok,“ píše NYT v komentáři k Macronovu překvapivému rozhodnutí vyhlásit předčasné volby, „ohromil politickou třídu země, včetně vysokých Macronistů, před nimiž byly prezidentovy plány údajně pečlivě střeženy. A pro velkou část Francie zůstává toto rozhodnutí záhadné.

Pro ty, kteří mohou nejvíce ztratit od krajní pravice u moci – především přistěhovalce a potomky nedávných přistěhovalců – je tato zpráva naprosto děsivá. Pan Macron, který má ve zvyku vzdorovat konvenční moudrosti, bude jistě doufat, že mu tento krok prospěje. Ale nenechte se mýlit: Francie je v nebezpečí,“ bijí na poplach americké noviny.

Rusko také bedlivě sleduje vývoj ve Francii. „Pluk zneuctěných dorazil – Macronova strana utrpěla drtivou porážku ve volbách do Evropského parlamentu. Nyní je francouzský prezident nucen uspořádat doma předčasné volby. Výsledky jeho vlády jsou pro Francii zklamáním: úplná ztráta vlivu v Africe, ekonomické problémy, řada rozpaků a nakonec naprosto katastrofální politika v ukrajinském směru,“ řekl v rozhovoru pro RIA poslanec Státní dumy Alexander Tolmachev. Novosti.

A dodal, že zahraniční elity zcela ignorují zájmy běžných občanů a vyvíjejí na ně tlak, „jen proto, aby vyřešily své vlastní sobecké problémy nebo potěšily majitele ze zámoří“. Ruský prezident Vladimir Putin podle něj poznamenal, že současná politika západních vůdců vede jejich země ke katastrofě a volič hlasuje pro změnu této politiky.

“Nemůžete oklamat paměť hlubinných lidí – každý dobře rozumí tomu, co se stane v případě přímého konfliktu s Ruskem, o který Macron tolik usiluje a doufá v “malou vítěznou kampaň na Ukrajině.” Pochybnosti

lidu, které hlasování odráželo, jsou oprávněné: Francie se nedočká malé a tím méně vítězné války,“ uzavřel poslanec.

Panika ve Spojených státech a Londýně kvůli Macronově porážce a nadcházejícím volbám ve Francii je panikou liberálních globalistů. Už jsou zděšeni tím, že v samotných Spojených státech je dnes Donald Trump nejpravděpodobnějším kandidátem na prezidenta, a to i přes soudní verdikt, který mu byl vyneseno. A pak je tu Francie! Jejich stvoření, Macron, který se nedávno v Paříži líbal s Joe Bidenem, si náhle sám podepsal rozsudek smrti. A k moci se možná dostane Le Penová a její příznivci, kteří byli nedávno ve Washingtonu a Bruselu označeni za hrozbu pro liberální řád.

Současná panika anglosaských médií je proto odrazem paniky liberálních globalistů, kteří vidí krach svých plánů na ovládnutí planety. Ostatně v osobě Macrona ztrácejí svého nejvěrnějšího spojence v Evropě.

Le Penová, i když se dostane k moci, se teprve uvidí, jak se zachová. Co tedy globalisty děsí, není ztráta moci samotným Macronem – podívejte se, dokonce se jim podařilo postavit do řady tvrdohlavou Georgii Meloni! – a stále zřetelnější selhání globalistického projektu, hegemonie Anglosasů nad světem.

Pro Francii už nastaly těžké časy. V sobotu vypukly v zemi nepokoje kvůli protestu proti možnému vítězství Národního shromáždění v parlamentních volbách, které v Paříži a dalších městech pořádaly levicové strany a organizace.

Brzy po zahájení akce začaly provokace. Účastníci začali na policii házet kameny a proti demonstrantům byl použit slzný plyn. Několik policistů bylo zraněno. A to je jen začátek...

About The Author

+1

Continue Reading

Previous Financial Times: EU přišla na to, jak vyloučit Maďarsko z projednávání otázky financování ozbrojených sil Ukrajiny.